

שגיא אזולאי

ארק

Sagie Azoulay

ERNIE

שגיא אזולאי (נ. 1979) חי ועובד בתל אביב. בוגר תכנית התואר הראשון והשני באמנות של בצלאל אקדמיה לאמנות ועיצוב. זוכה פרס משרד התרבות לעידוד היצירה (2019), פרס אסנת מוזס לאמנים צעירים (2014) ופרס לורן ומיטשל פרסר למצוינות בציור (2012). אזולאי הציג תערוכות יחיד בגלריית המדרשה בתל אביב (2016), בבית האמנים בירושלים (2014), בגלריה שלוש בתל אביב (2013) ובגלריה זומר לאמנות עכשווית בתל אביב (2015). עבודותיו הוצגו בתערוכות קבוצתיות, בין השאר במוזיאון תל אביב לאמנות, בגלריה Vacation בניו יורק, במובי (מוזיאוני בת-ים), במוזיאון פתח תקווה לאמנות, באטליה יחיאל שמי בקיבוץ כברי, במוזיאון אשדוד לאמנות, במוזיאון בר דויד לאמנות ויודאיקה בברעם ובגלריה האוניברסיטאית לאמנות ע"ש גניה שרייבר בתל אביב.

אריק

מאיה במברגר

"...היכן שאני נמצא

אני מה שחסר."¹

"כך אנו רואים את העולם, אנו רואים אותו מחוץ לעצמנו, ובו זמנית אנו מסוגלים רק להבין את עצמנו מבפנים."²

בתערוכת היחיד הראשונה של האמן שגיא אזולאי בגלריה מוצגים ציורים בצבעי שמן ואקריליק והדפס רשת על בד.

באחד מפרקי סדרת הטלוויזיה לילדים רחוב סומסום, החשמל נופל. אריק המבוהל מנסה לשווא להעיר את בנץ, חברו לחדר וקורבנו הנצחי למעשי קונדס. הוא מציע לבנץ לצפות יחדיו בטלוויזיה, או להקשיב למוזיקה, אך זה שולח אותו חזרה לבדו למיטה. אריק מתבונן החוצה מהחלון וצופה בחושך.

לאחר שנים שבהן לא צייר כלל דמויות, והתמקד בציור מופשט ובמחקר של אובייקטים פולחניים ושרידים מתרבויות קדומות, אזולאי נלכד ברגע ההתבוננות של אריק, מקפיא ומשכפל אותו. הוא פוער בקירות הגלריה חלונות מצוירים שממסגרים את מראות החוץ, וכולא את אריק שוב ושוב לבדו בחדר. בובת בד בתוך תפאורת קרטון מקבלת עליה תכונות אנושיות - השתוקקות וקונפליקט - והופכת לתבנית מזוקקת ופשוטה של קיום (אנושי) אל מול העולם. בתווך, החלון שמתפקד כסף בין פנים לחוץ, בין קרוב לרחוק. דווקא מתוך החופש שמעניקה החזרתיות על אותו נושא, הצייר יכול לברר לאורך זמן את המצב הנפשי בו נתקע הגיבור, וגם לערער על היחסים בין אובייקט לסובייקט.

הרקע הנשקף מבעד לחלון מצויר בצבעי אקריליק, ופנים הבית ודמותו של אריק מצוירים בצבע שמן, שכמו צף ומתבלט מעל לטבע. הדוגמאות והטקסטורות על בגדיו של אריק מחצינות את מצבו הפנימי, שמסתנכרן עם הנוף החיצוני, או להפך - מושלך עליו. בעבודות שבהן אריק מצויר על הדפס רשת של עלים המיזוג עם החוץ מתעצם, המבנה מתפרק, ואיתו אריק משתחרר והולך.

השפה הציורית של אזולאי מנקה את המצוייר מפרטים עודפים וכך חושפת, דרך ידו ועיניו, אמת נסתרת הקשורה לכישוף הנצחי שבאובייקט. הכדור המושלם מונח על עמוד ונראה כהדמיה תלת-מימדית של ראש מיטה. העצים הלבנים בעבודה "שלג" מצטמצמים לצורת חרוטים שתופסים את המרקם ואת תנועתם כלפי מעלה. אובייקטים אחרים מקבלים שכבות, חריטות וגריעות בחומר, שיוצרות אותו כל פעם מחדש בתוך הציור כחומר בעל נפח ממשי ומרקם. מבעד לאיכות הפיסולית, הציור מצביע על האובייקט וגם נעשה לו. החלון, בדומה לפעולת העפעפיים או לגבולות הציור, ממסגר את ההתבוננות. דרך הזוגית העולם כולו הופך לדו-ממד וכמו מוקרן כתמונות אווירה של עונות השנה שמתחלפות על המסך. אריק נותר סגור במעגל החלונות, ואילו הצופה נלכד בין הגב של אריק לבין גבו של הקיר שנבנה במרכז הגלריה. העיניים לא נפגשות. מעגל המבטים לא נסגר.

1 מארק סטרנד, לשמור על שלמים, שירים, תרגום: עוזי וייל, עמ' 92.

2 קטע מתוך מכתב שכתב רנה מגריט לאשיל שאווה (Achille Chavé), 30 בספטמבר, 1960.

להיות אריק

אדם קפלן

[אריק לבדו בבית, הוא שר ושורק לעצמו. הבית מבולגן - בגדים וצעצועים זרוקים בכל מקום. בנץ נכנס]

בנץ: אריק, חזרתי הביתה! אריק, אתה כאן?
אריק: הו, שלום בנץ.

בנץ: אריק, מה קורה כאן? תראה איזו מהפכה! החפצים שלך זרוקים בכל מקום!
אריק: בדיוק התכוננתי לאסוף אותם, בנץ.
בנץ: טוב מאוד. אריק, מה זה? נדמה לי שזאת קליפת בננה, נכון?
אריק: אה כן, נכון, בנץ...
בנץ: אתה אכלת את הבננה האחרונה?
אריק: אה.. אני.. כן, אה...

בנץ: ותגיד לי אריק, מי הרשה לך לשבת בכורסה שלי? הא?! הסכמנו שאנחנו יושבים לפי תור והערב

תורי לראות טלוויזיה בכורסה שאני אוהב.

קדימה אריק, הבטחת, בלי תירוצים!

אריק: אה, אתה צודק...

בנץ: תראה אריק, אני הולך עכשיו למטבח להכין לעצמי כוס תה, ובשאחזור אני רוצה לשבת בכורסה ולראות את תוכנית הטלוויזיה החביבה עלי, בסדר אריק?! אחח, זה בלתי נסבל.
אריק: אה, רק רגע, בנץ, אה...
בנץ: אהה, מה עכשיו אריק?

אריק: תראה בנץ, אני פשוט חשבתי ו... אני פשוט חשבתי לעצמי איך זה יהיה אם...

בנץ: נו כבר אריק!

אריק: חשבתי על... איך תרגיש אם אני לא אהיה כאן ואתה תגור בדירה הזאת לגמרי לבדך!

בנץ: לגמרי לבדי?

אריק: אתה מבין, בנץ, כבר כל כך הרבה שנים שאנחנו גרים ביחד. אני פשוט חשבתי, זאת אומרת, אתה לא חושב שזה מוזר? כל יום אותו הדבר?

בנץ: מוזר, אריק?

אריק: תמיד ביחד, בנץ, באמבט, בחדר השינה, בחוף הים. הרי כולם מכירים אותנו - "אריק ובנץ", אבל מי

זה מי? מי זה אריק ומי זה בנץ, בנץ? אנחנו כל כך שונים אחד מהשני. אנחנו ביחד, אבל גם לבד. הפכים, בנץ. משתקפים, בנץ...

בנץ: [מרים גבה, מסתכל על המצלמה, מופתע] על מה הוא מדבר?

אריק: אני מדבר על להיות אני, בנץ, אני מדבר על להיות אריק.

בנץ: אריק? אתה מרגיש טוב? יש לך חום? אתה רוצה שאני אקרא לרופא?

אריק: חס וחלילה, אני מרגיש מצוין. זה לא שאני לא רוצה שנישאר חברים, אבל... אני מרגיש שמשוהו צריך להשתנות. אתה באמת נהדר, ואני חייב לך הרבה מאוד, בנץ, על כל הדברים שגילינו ביחד, על כל מה שלימדת אותי. אבל אתה תמיד מקפיד על החוקים, על סדר יום קבוע, שם לב לקטנות. אני לא יודע אם זה בגלל שאתה מפחד מדברים חדשים או לא מוכרים, בנץ, אבל גם עלי זה מתחיל להשפיע.

בנץ: אריק, אני באמת לא יודע מה לומר.

אריק: כל השנים האלה שאנחנו גרים ביחד ועדיין לא הבנת אותי? תסתכל עלי, בנץ. אני אריק! אתה יכול לתאר אותי במילים? אתה יכול להסביר אותי? נסה

לחשוב על הקלילות שלי, בנץ, ותראה איך המחשבה מיד נעשית כבדה. נסה לתפוס את התמימות שלי, והיא תעלם לך בין האצבעות. תתפלא מהאנושיות שלי, והנה אני ספוג עם יד בתוך הבטן! תחשוב על כל הדברים היפים שאי אפשר לתאר אותם במילים מבלי שייעלמו, בנץ. שאי אפשר לקרוא להם בשמם. תחשוב מה זה להיות אריק. אבל אני לא רוצה להגיד יותר מדי, אני לא רוצה להרוס את הקסם.

בנץ: אריק, מה קורה לך? איפה אתה?

אריק: אני כאן בנץ, אני פה איתך! אני לא במילולי,

בנץ. אני באוויר שבתוך הספוג, אני בשקוף, צופה בעצמי מעצמי, הלוך וחזור. בזוכיית, אני בתוך הזוגיות. בנץ, במראה, בדלת המיקרוגל, בבועות הסבון שבאמבט. אל המסך, אל הזיכרון, היישר אליך בנץ.

בנץ: אריק, אני לא מבין כלום!

אריק: הנה, אני מסתכל אליך, מסתכל עליך - מכאן אתה הפוך, צנב. אני רואה את הבית שלנו, את כל הזמן שעברנו ביחד, אני רואה אותנו.

בנץ: אבל מה יהיה, אריק?

אריק: אל תדאג בנץ, אולי מחר נתחיל הכל מהתחלה. אולי מחר הכל ישאר בדיוק אותו הדבר.

שלי, 2020, שמן, אקריליק וגיר על בד, 66 x 76
 Snowing, 2020, oil, acrylic and chalk on canvas, 66 x 76

שמע חצות, 2020, שמן ואקריליק על בד, 66 x 76
 Midnight Sun, 2020, oil and acrylic on canvas, 66 x 76

אריק מבעד למראה, 2020, שמן ואקריליק על בד, 66 x 76
Ernie Through the Looking Glass, 2020, oil and acrylic on canvas, 66 x 76

עיניים בלבד, 2019, שמן ואקריליק על בד, 66 x 76
Eyes Without a Face, 2019, oil and acrylic on canvas, 66 x 76

מסע בין כוכבים, 2019, שמן ואקריליק על בד, 66 x 76
Star Trek, 2019, oil and acrylic on canvas, 66 x 76

לילה לבן, 2020, שמן על בד, 66 x 76
White Night, 2020, oil on canvas, 66 x 76

היום פה (מחר לא), 2020, הדפס רשת ושמן על בד, 76 x 66
 Here Today (Gone Tomorrow), 2020, screen print and oil on canvas, 66 x 76

סום וקסום, 2020, שמן ואקריליק על בד, 76 x 66
 Clouds Away, 2020, oil and acrylic on canvas, 66 x 76

שיר המספורים ביער, שמן, אקריליק, פסטל שמן וספריי על בד, 260 x 195
Counting Song in the Forest, 2020, oil, acrylic, oil pastels and spray paint on canvas, 195 x 260

היום פה) מחר לא, 2020, הדפס רשת ושמן על בד, 76 x 66
(Here Today) Gone Tomorrow, 2020, screen print and oil on canvas, 66 x 76

Ernie: I'm right here, Bert, I'm right here with you! I am not in the literal, Bert. I am the air inside the sponge, I am in the transparency, watching myself from within myself, back and forth. I am in the glass, Bert, in the mirror, in the microwave's door, in the soap bubbles in the bathtub. Toward the screen, toward the memory, straight toward you, Bert.

Bert: Ernie, I really don't understand!

Ernie: Here, Bert, I'm looking at you, I see you - from here you are inverted, treB.

Bert: But Ernie, what is going to happen?!

Ernie: Don't worry, Bert. Maybe tomorrow we'll start everything anew. Maybe tomorrow everything will stay just the same.

שיר המספרים, 2020, שמן, פסטל ואקריליק על בד, 67 x 55
 Counting Song, 2020, oil, pastel, and acrylic on canvas, 55 x 67

Being Ernie

Adam Kaplan

[Ernie is alone at home, he is singing and whistling to himself. The house is messy - clothes and toys are all over the place. Bert enters]

21   **Bert:** Ernie, I'm home! Ernie, are you here?
         Ernie: Oh, hello Bert.
         Bert: Ernie! What is going on here? This place is a mess! Your toys are everywhere!
         Ernie: Yeah, well, I was just about to pick them up, Bert.
         Bert: Well, Good! Ernie, what is that? Is that a Banana peel I see?
         Ernie: Um, yes it is, Bert.
         Bert: Did you eat the last Banana?
         Ernie: Ahh, well, hmm, sort of...

Bert: And Ernie, what are you doing sitting in my chair?! Huh?! We agreed we're going to take turns, and tonight is my night for sitting and watching television in the favorite chair!
Ernie: You are right, Bert...
Bert: Alright, now look Ernie, I am going to the kitchen to make myself a cup of tea, but I'll be right back, and when I come back, I want to sit in the chair and watch my favorite television show, OK?! Boy oh boy...
Ernie: Eh, just one second, Bert, eh..
Bert: What is it now, Ernie?
Ernie: Look Bert, I was just thinking, thinking of what it would be like if...
Bert: What is it, Ernie?!
Ernie: You see, Bert, I was wondering about what it would be like if I were gone, and you would live here all by yourself!
Bert: All by myself ?
Ernie: You see, Bert, we have been living together for so long, Bert, and I was just thinking,

I mean, don't you think it's strange, Bert? Every day is exactly the same, again and again? Always together, Bert, in the bath, in the living room, at the beach. Everybody knows us, we are Ernie and Bert! But who is who? Who is Ernie, and who is Bert, Bert? We are so different from each other. Together, but also apart. Opposites, Bert. Reflecting each other, Bert...
Bert: [Raising an eyebrow, looking at the camera, surprised] What is he talking about?
Ernie: I'm talking about being myself, I'm talking about being Ernie.
Bert: Ernie? Are you feeling well? Maybe you have a fever, should I call a doctor?
Ernie: No, no, Bert, I feel just fine. It's not that I don't want us to stay friends, but... I feel that something has to change, Bert. You are really great, and I owe you so much for all the things we have discovered together, for everything you have taught me. But you always stick to the rules, Bert, to the routine, to every little detail. Maybe

it is because you are afraid of everything that is new, Bert, of everything that is unfamiliar. But this fear is starting to affect me too.
Bert: Ernie, I really don't know what to say.
Ernie: So many years that we have been living together, and you still don't understand me, Bert? Look at me Bert, I'm Ernie! Can you try to describe me with words? Can you explain me? Think of how easygoing I am, Bert, and the thought would immediately turn heavy. Try to grasp my innocence, Bert, and it will vanish between your hands. Admire my humanity, Bert, but I'm just a piece of sponge with someone's hand inside my belly!
Think of all the beautiful virtues that can't be grasped, that can't be described without being ruined. Think of what it means to be Ernie. But I don't want to say too much, Bert, I wouldn't want to spoil the magic.
Bert: Ernie, what's wrong with you? Where are you?

Ernie

Maya Bamberger

"...Wherever I am
I am what is missing."¹

"This is how we see the world. We see it outside
ourselves, and at the same time we can only
understand ourselves from within."²

Sagie Azoulay's first exhibition at RawArt Gallery,
Ernie, includes oil and acrylic paintings and
silkscreen prints on fabric.

In one of the episodes of the children's TV program,
Sesame Street, there is a blackout. The frightened
Ernie tries in vain to wake Bert, his roommate and
perpetual dupe for pranks. He suggests that they

watch TV together, or listen to music, but Bert
sends him back to bed, all alone. Ernie gazes out
the window, watching the dark.

After years in which he has not painted figures
at all, and has focused on ritualistic objects and
relics from ancient cultures, Azoulay is captured
by Ernie's moment of observation; he freezes and
reproduces it. He opens painted windows in the
gallery's walls, framing the views outside, shutting
Ernie within the room, again and again, still alone.
A rag doll set in cardboard scenery takes on human
attributes — desire and conflict — and becomes a
pure, simple form of (human) existence vis-à-
vis the world. In the center there's the window,
which functions as a threshold between interior
and exterior, between near and far. Out of the
freedom the repetitiveness affords, the painter
can investigate over time the mental state the
protagonist is trapped in, and also undermine the
relationship between object and subject.

The background seen through the window is
painted in Acrylic, while the interior and Bert's
figure are done in oil that appears to hover above
the nature scene. The patterns and textures in
Ernie's clothes underline his inner state, which is
aligned with the exterior landscape, or, conversely,
projected on it. In the works where Ernie is painted
on top of a silkscreen print of leaves the merging
with the outside is enhanced, the structure falls
apart, and Ernie is gradually freed.

Azoulay's pictorial language removes excess
details from the painted scene, exposing,
through his hand and eye, a hidden truth that is
connected to the everlasting spell of the object.
A perfect sphere is set on a post, looking like a
three-dimensional simulation of a bedstead.
The white trees in *Snowing* are reduced to
cone-like shapes that capture their texture and
their upward movement. Other objects acquire
layers, scratches, and the elimination of material,

a process that recreates them in the painting
with tangible volume and texture. Through its
sculptural essence the painting points to the object
and becomes it. The window, similar to the action
of the eyelids or the boundaries of a painting,
frames the gaze. Through the windowpane the
whole world turns two-dimensional and appears to
be projected like ambience images of the seasons
that keep changing on a screen. Ernie remains
locked in the circle of windows, and the viewer is
trapped between Ernie's back and the back of the
wall erected at the center of the gallery. The eyes
do not meet. The circle of gazes is incomplete.

¹ Mark Strand, *Keeping things whole*, poems.

² Excerpt from Magritte's letter to Achille Chavé,
Sept. 30, 1960.

Sagie Azoulay (b. 1979) lives and works in Tel Aviv. Azoulay holds a BFA and an MFA from Bezalel Academy of Art and Design. He is the recipient of the Prize to Encourage Creativity by the Ministry of Culture (2019), the Osnat Moses Young Artist award (2014), and the Lauren and Mitchell Presser Award for Excellence in Painting (2012). He has had solo shows at Hamidrasha Gallery in Tel Aviv (2016), the Artists' House in Jerusalem (2014), Chelouche Gallery for Contemporary Art in Tel Aviv (2013) and Sommer Contemporary Art in Tel Aviv (2015). His works have been shown in various group exhibitions in venues such as Tel Aviv Museum of Art, Vacation Gallery in New York, MoBY (Museums of Bat Yam), Petach Tikva Museum of Art, Ashdod Art Museum, Bar David Museum of Art and Judaica and the Genia Schreiber University Art Gallery, Tel Aviv.

Sagie Azoulay - Ernie

RawArt Gallery, Tel Aviv
September 10 - December 5, 2020

Catalog
Design: Tomer Rosenthal (Harel & Maayan Studio)
Editor: Maya Bamberger
Contributors: Adam Kaplan, Maya Bamberger
Language editing and translation: Safra Nimrod
Photography: Daniel Hanoach
Printing: A.R. Printing

RawArt Gallery Team
Shimon Ben Shabat, Maya Bamberger, Rotem Porat, Hagar Dan

Thanks to Daniel Oksenberg, Eli Petel, Iilt Azoulay,
Jerusalem Print Workshop and to my parents.
Special thanks to Nir Shauloff and Adam Kaplan.

© RawArt Gallery and Sagie Azoulay, 2020
All measurements are in centimetres, height x width

RawArt Gallery Press
3 Ha'Meretz St., Tel Aviv
rawart-gallery.com

שגיא אזולאי - אריק

גלריה רו-ארט, תל אביב
10 בספטמבר - 5 בדצמבר, 2020

קטלוג
עיצוב: תומר רוזנטל (סטודיו הראל ומעיין)
עורכת: מאיה במברגר
כותבים: אדם קפלן, מאיה במברגר
עריכה לשונית ותרגום לאנגלית: צפרה נמרוד
צילום: דניאל חנוך
הדפסה: ע.ר. הדפסות

צוות גלריה רו-ארט
שמעון בן-שבת, מאיה במברגר, רתם פורת, הגר דן

תודה לאלי פטל, לדניאל אוקסנברג, לסדנאות ההדפס
ירושלים, לעילית אזולאי ולהורים שלי.
תודה מיוחדת לניר שאולוף ולאדם קפלן.

© גלריה רו-ארט ושגיא אזולאי, 2020
כל המידות בסנטימטרים, רוחב x גובה

הוצאת גלריה רו-ארט
המרץ 3, תל אביב
rawart-gallery.com

RAWART GALLERY PRESS